

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.615 van 25 juni 1998
in de zaak A. 75.323/IX-119.**

In zake : Ginette VAN LOO,
wonende te GENT,
Palinghuizen 70/71

tegen :

de POST.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ginette VAN LOO op 13 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 1 juli 1997 van de adviseur "administratieve loopbaan" waarbij zij wordt afgezet met ingang van die datum;

Gelet op het arrest nr. 69.473 van 6 november 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1998, die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 69.473 van 6 november 1997 dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing beveelt; dat hiernaar wordt verwezen;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende formeel werd gemotiveerd omdat de bestreden beslissing enkel een stijlformule bevat, namelijk de enkele vermelding dat, gelet op de ernstige aard van de feiten, de afzetting de meest gepaste tuchtstraf is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen,

in die beslissing worden vermeld, zodat de motivering ervan pertinent en draagkrachtig is en dus afdoende is;

2.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verwijst naar de motivering van 's Raads arrest nr. 69.473 van 6 november 1997 waarbij het middel ernstig werd bevonden; dat zij stelt dat de verwerende partij geen nieuwe elementen aanbrengt, maar de ernst van de feiten staande houdt in weerwil wat in het schorsingsarrest is gesteld;

2.4.1. Overwegende dat de formele motiveringsplicht de betrokkene moet toelaten de concrete redenen te achterhalen die het bestuur tot de beslissing hebben gebracht; dat zulks in tuchtzaken betekent dat de motivering de bestuurde duidelijk moet maken welke feiten het bestuur in aanmerking heeft genomen, waarom die feiten, wanneer zulks niet duidelijk is, een inbreuk op de tucht uitmaken en waarom zij de uiteindelijk opgelegde tuchtstraf rechtvaardigen; dat de motiveringsplicht wat dit laatste punt betreft stringenter moet worden opgevat wanneer het gaat om tuchtstraffen die, zoals de afzetting, sterk op de persoonlijke levenssituatie van de betrokken ambtenaar ingrijpen;

2.4.2. Overwegende dat te dezen de bestreden beslissing verwijst naar het voorstel van tuchtstraf uitgaande van verzoeksters onmiddellijke chef waarin de ten laste gelegde feiten worden vermeld; dat voorts wordt verwezen naar het advies van de commissie van beroep, zonder dat de steller van de bestreden beslissing uitdrukkelijk de motieven van die commissie tot de zijne maakt; dat de bestreden beslissing er zich voorts toe beperkt te vermelden dat gelet op de ernstige aard van de feiten de afzetting de meest gepaste straf is;

Overwegende dat verzoekster uit de bestreden beslissing kon opmaken voor welke feiten zij tuchtrech-

telijk werd vervolgd, terwijl zij er ook niet kon aan twifelen dat die feiten wel degelijk een inbreuk op de tucht uitmaken; dat evenwel uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom de tuchtoverheid de tuchtstraf van afzetting oplegde en dit terwijl de feiten, alhoewel ze als ernstig kunnen worden bestempeld, geen dermate graad van ernst vertonen dat het meteen voor ieder redelijk denkend mens duidelijk is dat ze enkel met de tuchtstraf van afzetting konden worden bestraft; dat de redengeving dat de tuchtstraf van afzetting werd opgelegd gelet op de ernstige aard van de feiten, een stijlformule is die steeds voor een afzetting en zelfs voor gelijk welke zware tuchtstraf kan worden gebruikt; dat die motivering niet verklaart waarom voor de afzetting werd gekozen en niet voor één van de andere zware tuchtstraffen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 1 juli 1997 van de adviseur "administratieve loopbaan" van DE POST waarbij Ginette VAN LOO wordt afgezet met ingang van die datum.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
	de Raad van State,
A. BEIRLAEN,	staatsraad,
J. SMETS,	staatsraad,
M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.